

ใบความรู้ที่ ๑ เรื่อง การเบี่ยงเบนทางเพศ
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง การเบี่ยงเบนทางเพศ
รายวิชา สุขศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

.....

บทความโดย ศาสตราจารย์แพทย์หญิง นงพงา ลิ้มสุวรรณ
แหล่งที่มาของข้อมูล : หนังสือ “เลี้ยงลูกถูกวิธี ชีวิตเป็นสุข”

ความเป็นหญิงหรือชาย

ก่อนจะพูดถึงความเป็นเพศหญิงและเพศชายนั้นพัฒนาขึ้นมาในคนเราได้อย่างไร และเราจะเลี้ยงลูกอย่างไรไม่ให้ผิดเพศ คงต้องมาทำความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นเพศหญิงเพศชายว่าเป็นอย่างไรเสียก่อน ความเป็นหญิงหรือชายไม่ใช่ประกอบไปด้วยลักษณะการแต่งกาย การพูด หรือพฤติกรรมที่แสดงออกเท่านั้น ยังประกอบไปด้วยแก่นแท้ของความรู้สึกที่อยู่ภายในของคนๆ นั้น อีกด้วยความเป็นหญิงชายไม่ได้ขึ้นอยู่กับอวัยวะเพศภายนอกที่มองเห็นได้ตั้งแต่แรกเกิดอย่างเดียว

พัฒนาการเรื่องเพศ

การที่เด็กเกิดมาแล้วจะพัฒนาไปเป็นหญิงหรือชายขึ้นกับปัจจัยต่างๆ หลายอย่างมาก แต่พอจะสรุปย่อๆ ได้ว่าปัจจัยใหญ่ๆ ที่เกี่ยวข้อง คือ

1. ปัจจัยทางชีวภาพ หมายถึง สิ่งที่เกิดตัวเด็กมาตามธรรมชาติหรือสภาพทางกายที่เกิดขึ้นมา เช่น เด็กบางคนขณะอยู่ในครรภ์มารดานี้ น เกิดมีภาวะผิดปกติของระดับฮอร์โมนที่ควบคุมความเป็นหญิงหรือชาย เด็กคนนั้นเกิดมาก็จะมีความผิดปกติทางเพศ เช่น มีอวัยวะเพศก้ำกึ่งระหว่างหญิงชาย หรือมีพฤติกรรมของเพศตรงข้ามด้วย เช่น เป็นหญิง แต่มีลักษณะท่าทางพฤติกรรมของเด็กชายที่มักเรียกกันว่าทอมบอย ทั้งนี้จากอิทธิพลของฮอร์โมนเพศ ที่ได้รับระหว่างอยู่ในท้องแม่

2. ปัจจัยทางจิตใจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ภาวะแวดล้อมหลังคลอดแล้วมีความสำคัญและมีอิทธิพลอย่างมากต่อเด็กที่จะพัฒนาเพศของตนไปเป็นหญิงหรือชาย ปัจจัยเหล่านี้ประกอบด้วย

- การอบรมเลี้ยงดู การอบรมเลี้ยงดูจะเป็นปัจจัยที่กำหนดเพศ (sex designation) ของเด็ก ตามปกติแล้วพ่อแม่ และผู้ใหญ่จะปฏิบัติต่อเด็กหญิงและเด็กชายต่างกันตั้งแต่แรกเกิด เช่น คำพูดที่พูดด้วยความอ่อนโยน การจับต้องตัวเด็ก เสื้อผ้าของใช้ต่างๆ อาจมีลักษณะต่างกัน สีก็อาจจะใช้ต่างกัน เช่น สีชมพูสำหรับเด็กหญิง สีฟ้าสำหรับเด็กชาย ของเล่นที่ซื้อให้ก็ต่างกัน เช่น ตุ๊กตาสำหรับเด็กหญิง ปืน รถ หุ่นยนต์สำหรับเด็กชาย เป็นต้น นอกจากนั้นการอบรมด้วยคำพูด ก็มีผลในการแยกเพศให้เด็ก เช่น พ่อแม่จะพูดกับเด็กว่า “เป็นเด็กผู้หญิง ต้องเรียบร้อยหน่อยจ๊ะลูก” หรือ “ผู้ชายเขาไม่พูด ลากเสียงแบบนี้ละ ต้องพูดจาให้เข้มแข็ง ลูก” การชมเชยของผู้ใหญ่ก็มีส่วนกล่อมเกลาคำพูดให้มีพฤติกรรมตรงกับเพศของตนได้ เช่น “ลูกเก่งมากที่เป็นสุภาพบุรุษแบบนี้”

- การเป็นแบบอย่างที่ดีของพ่อแม่ ทารกที่เกิดขึ้นนั้นไร้เดียงสา ต้องมาเรียนรู้ในโลกเกือบทุกอย่าง บทบาททางเพศก็เช่นเดียวกัน เด็กต้องมาเรียนรู้ภายหลังจามที่สังคมกำหนดว่าเพศใดมีบทบาทอย่างไร โดยการเอาอย่างผู้ใหญ่ที่ใกล้ชิด โดยเฉพาะพ่อแม่ซึ่งเป็นบุคคลที่เด็กรักและนับถือมาก พ่อแม่จึงเป็นแบบอย่าง ให้เด็กได้ทำตามโดยเป็นแบบ อย่างที่ดีให้ลูก ตามธรรมชาติเด็กหญิงจะเอาแบบอย่างแม่ เด็กชายจะเอาแบบอย่างพ่อ พ่อแม่คูไหนที่มีปัญหาอาจจะ ทำให้ลูกมีปัญหาตามไปด้วย เช่น พ่อกับแม่มีความสัมพันธ์ไม่ดี ไม่อบอุ่น พ่อหายไปจากบ้านเสมอ แม่จะโกรธและไม่พอใจพ่อมากๆ ดังนั้นลูกชายนอกจากจะไม่มีโอกาสใกล้ชิดเอาแบบอย่างพ่อแล้ว โดยแม่อาจพูดจาติเตียนหรือพูดถึงพ่อในแง่ลบต่างๆ ให้ลูกฟัง ลูกชายก็เลยไม่ต้องการเอาแบบอย่างพ่อที่ไม่ดีแบบนี้ จากหลายการศึกษาพบว่าลูกชายที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับพ่อจะไม่เติบโตมาเป็นรักร่วมเพศ

- สภาพแวดล้อมที่เด็กเติบโต เด็กผู้หญิงบางคนไปเติบโตท่ามกลางเด็กผู้ชายทั้งหมด เด็กผู้ชายบางคนไปเติบโตในสถานบริการทางเพศเพราะแม่เป็นแม่เล้า เด็กผู้ชายบางคนมีพี่น้อง ญาติ เด็ก เป็นผู้หญิงหมดอาจทำให้ทำที่พฤติกรรมคล้ายผู้หญิงบ้าง เช่น ชอบเล่นตุ๊กตา เล่นขายของ วิตวาย กลัวเสียงดัง แต่เด็กผู้ชาย คนนี้อาจมีจิตใจเป็นชายได้ ปัจจุบันยังไม่แน่ใจว่าสภาพแวดล้อมเพียงปัจจัยเดียวสามารถทำให้เกิดพฤติกรรมผิดเพศได้หรือไม่

*****

ขอขอบคุณข้อมูลจาก : <https://www.dmh.go.th/news/view.asp?id=852>

อ้างอิง นางพงา ลิ้มสุวรรณ (2542). การเลี้ยงลูกไม่ให้ผิดเพศ. เลี้ยงลูกถูกวิธี ชีวิตเป็นสุข พิมพ์ครั้งที่ 9, กรุงเทพฯ : พรินท์ติ้งเพรส.